

ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
กับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

มีความปรารถนาที่จะทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่
เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ขอบข่ายด้านบุคคล

ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ 2

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

1. ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่บังคับจัดเก็บในนามของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐหรือในนามของ
เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของแต่ละรัฐ โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ

2. ภาษีที่พึงเก็บที่บังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบของเงินได้ รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการ
จำหน่ายสังหาริมทรัพย์ หรืออสังหาริมทรัพย์ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้

3. ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งความตกลงนี้ใช้บังคับ ได้แก่

(ก) ในกรณีประเทศไทย

- ภาษีเงินได้และ

- ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

(๗) ในกรณีประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

- ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- ภาษีเงินได้จากกิจการลงทุนร่วมกับจีนและการลงทุนจากต่างประเทศ
- ภาษีเงินได้จากวิสาหกิจต่างประเทศ
- ภาษีเงินได้ส่วนท้องถิ่น

(ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีเงิน")

4. ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับภาษีเงินได้ใดๆ ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในประการสำคัญซึ่งบังคับจัดเก็บภายหลังจากวันที่ได้ลงนามในความตกลงนี้เป็นการเพิ่มเติมหรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะได้แจ้งให้แก่นักและกันทราบถึงความเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่สำคัญซึ่งมีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

ข้อ 3

บทนิยามทั่วไป

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

- (ก) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึงราชอาณาจักรไทยและรวมถึงพื้นที่ ใดๆ ซึ่งประชิดติดน่านน้ำอาณาเขตราชอาณาจักรไทย ซึ่งตาม กฎหมายไทยและตามกฎหมายระหว่างประเทศได้กำหนดไว้ หรือ อาจกำหนดในเวลาต่อไปให้เป็นพื้นที่ซึ่งราชอาณาจักรไทยอาจใช้ สิทธิภายในพื้นที่นั้นๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน ดินรวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติของพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน นั้น
- (ข) คำว่า "จีน" หมายถึงประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อใช้ใน ความหมายทางภูมิศาสตร์ หมายถึงอาณาเขตของประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีนรวมทั้งทะเลอาณาเขตซึ่งกฎหมายภาษี อากรของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีผลบังคับและพื้นที่อื่นใด ที่อยู่นอกทะเลอาณาเขตของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งสาธารณรัฐ ประชาชนจีนมีอธิปไตยสำหรับการสำรวจหรือเพื่อถือเอาประโยชน์ ของทรัพยากรแห่งพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินและแหล่ง ทรัพยากรในพื้นที่น้ำที่ติดต่อกันนั้นตามกฎหมายระหว่างประเทศ
- (ค) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง"หมายถึง ประเทศไทยหรือประเทศจีนแล้วแต่บริบทจะกำหนด

- (ง) คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมดา บริษัท คณะบุคคลอื่นใด ตลอดจนองค์กรใดซึ่งถือเป็นหน่วย
ซึ่งอาจเรียกเก็บภาษีได้ ภายใต้ กฎหมายภาษีอากรที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
- (จ) คำว่า "บริษัท" หมายถึงนิติบุคคลใด หรือองค์กรซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคล ตามกฎหมายภาษีอากรของ
รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ
- (ฉ) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง
ถึง วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้
มีถิ่นที่อยู่ใน รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามลำดับ
- (ช) คำว่า "ภาษี" หมายถึง ภาษีไทยหรือภาษีจีน แล้วแต่บริบทจะ กำหนด
- (ซ) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง
- (1) บุคคลธรรมดาใดๆ ซึ่งมีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
 - (2) นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนสมาคม และหน่วยอื่นใดที่มีสถานภาพนั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับ
อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
- (ฅ) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งใดๆ ทางเรือ หรือทางอากาศยานซึ่ง
ดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐ หนึ่งยกเว้นกรณีที่เรือหรืออากาศยานมีการดำเนิน
การระหว่างสถาน ที่ต่างๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น
- (ญ) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
หรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ และ ในกรณีของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน กระทรวงการ
คลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

2. ในการใช้บังคับความตกลงนี้โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง คำใดๆ ที่มีได้นิยามไว้จะมีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตาม
กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นซึ่งความตกลงนี้ใช้บังคับ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ 4 ผู้มีถิ่นที่อยู่

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" หมายถึงบุคคลใดซึ่งตาม
กฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นมีหน้าที่จะต้องเสียภาษีในรัฐนั้น โดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สำนักงานใหญ่
สถานจดทะเบียนบริษัทหรือ โดยเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

2. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บุคคลธรรมดาใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

- (ก) ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่ง บุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวร ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลาง ของผลประโยชน์อันสำคัญ)
- (ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบุคคลนั้นมีศูนย์กลางของผล ประโยชน์อันสำคัญได้ หรือถ้าบุคคลธรรมดานั้นไม่มีที่อยู่ถาวร ในรัฐผู้ ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน รัฐผู้ทำสัญญาที่บุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัย
- (ค) ถ้าบุคคลธรรมดาที่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ หรือไม่มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ของรัฐผู้ทำสัญญาที่บุคคลนั้นเป็นคนชาติ
- (ง) ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ หรือมิได้ เป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

3. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บุคคลนอกเหนือจากบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญากำหนดการเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเพื่อความประสงค์แห่งความตกลงนี้โดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ 5

สถานประกอบการถาวร

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึง สถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน

2. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" จะรวมถึงโดยเฉพาะ

- (ก) สถานจัดการ
- (ข) สาขา
- (ค) สำนักงาน
- (ง) โรงงาน

- (จ) โรงช่าง
- (ฉ) ที่ทำการเพาะปลูกหรือไร่สวน
- (ช) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นๆ ที่ใช้ ในการอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์
- (ซ) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการติดตั้งหรือโครงการประกอบ หรือกิจกรรมตรวจสอบ เกี่ยวกับการนั้นในกรณีที่ติดตั้งโครงการหรือ กิจการดังกล่าวดำเนินติดต่อกันเป็นระยะเวลาเกินกว่า หกเดือน
- (ฌ) คลังสินค้า ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก ในการเก็บรักษาสินค้าสำหรับ บุคคลอื่น
- (ญ) การจัดให้มีการบริการรวมถึงบริการให้คำปรึกษาโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ใน รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด โดยผ่านทางลูกจ้างหรือบุคคลากรอื่น ทั้งนี้กิจกรรมในลักษณะนั้นต้องดำเนินติดต่อกัน (สำหรับ โครงการ เดียวกันหรือ โครงการที่เกี่ยวข้อง) ภายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เป็นระยะเวลาเดียว หรือหลายระยะรวมกันเกินกว่า 183 วัน ในระยะ เวลาสิบสองเดือนใดๆ

3. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" มิให้ถือว่ารวมถึง

- (ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บ รักษาหรือการจัดแสดงสิ่งของ หรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ
- (ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์สิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการ เก็บรักษาหรือจัดแสดง
- (ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์สิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้ วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ
- (ง) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่ง ของหรือสินค้าหรือเพื่อรวบรวม ข้อเสนอเพื่อวิสาหกิจนั้น
- (จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการ โฆษณา การให้ข้อเสนอ การวิจัย ทางวิทยาศาสตร์หรือเพื่อกิจกรรมที่คล้าย คลึงกันซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วน ประกอบให้กับ วิสาหกิจนั้น

4. บุคคลใด (นอกจากนายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค 5) ซึ่งกระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาแรกถ้า

- (ก) บุคคลนั้นมีและใช้อย่างเป็นทางการในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐ แรกซึ่งอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้น เว้นไว้แต่ว่า กิจกรรมต่างๆ ของบุคคลนั้นจำกัดอยู่แต่เฉพาะเพียงกิจกรรมที่กล่าว ไว้ในวรรค 3 ซึ่งหากดำเนินการโดยผ่านสถานธุรกิจประจำแล้ว จะไม่ ทำให้สถานธุรกิจประจำนี้เป็นสถานประกอบการถาวรภายใต้บท บัญญัติของวรรคนั้น
- (ข) บุคคลนั้นได้เก็บรักษาในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งมูลค่าสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจซึ่งบุคคลนั้นดำเนินการ สั่งซื้อจากหรือส่งมอบในนามของวิสาหกิจนั้นเป็นประจำ หรือ
- (ค) บุคคลนั้นจัดหาอย่างเป็นทางการเป็นปกติวิสัยในรัฐแรก ซึ่งคำสั่งซื้อทั้งหมด หรือเกือบทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้น หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจ อื่นๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบ คุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

5. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพียงเพราะว่าได้ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านทางนายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ เมื่อบุคคลเช่นว่านั้น ได้กระทำตามทางอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ตัวแทนหนึ่งใดจะไม่ถือว่าเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระถ้าตัวแทนนั้นดำเนินการในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามที่ระบุไว้ในวรรค 4 ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้น หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้นหรือมีผลประโยชน์ควบคุมนอยู่ในวิสาหกิจนั้น

6. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อนๆ ของข้อนี้เกี่ยวกับวิสาหกิจประกันภัยของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้นในกรณีของการรับประกันภัยต่อ จะถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นเรียกเก็บเบี้ยประกันในอาณาเขตของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือรับประกันความเสี่ยงภัยภายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านทางลูกจ้างหรือผ่านทางตัวแทนซึ่งมิได้เป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรคที่ 5

7. ข้อเท็จจริงที่ว่า บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งควบคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของอีกบริษัทหนึ่ง

ข้อ 6

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

1. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้จากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงิน ได้จากการเกษตรหรือการป่าไม้) อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

2. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" จะมีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายของ รัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรณีใดจะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ ปศุสัตว์ และ เครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติของกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินเป็นที่ดิน สิทธิ เก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิต่างๆ ที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัวเป็นค่าตอบแทน ในการทำงานหรือสิทธิในการทำงานในขุนแร่ แหล่งน้ำและทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือเดินทะเลหรืออากาศยาน จะไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
3. บทบัญญัติในวรรค 1 จะใช้บังคับกับเงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่าหรือการซื้ออสังหาริมทรัพย์ใน รูปอื่น
4. บทบัญญัติในวรรค 1 และ 3 จะใช้บังคับกับเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจและกับเงินได้จาก อสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ 7

กำไรธุรกิจ

1. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐนั้นเท่านั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจใ นรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบ ธุรกิจดังกล่าวข้างต้น กำไรของวิสาหกิจอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งแต่ต้องเก็บจากกำไรเพียงเท่าที่ถือว่าเป็น ของสถานประกอบการถาวรนั้น
2. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค 3 ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่ากำไร เป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นในส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการถาวร นั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจกรรมเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือ คล้ายคลึงกัน และติดต่อกันอย่างเป็นอิสระ โดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น
3. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จะขอมให้หักเป็นค่าลดหย่อนซึ่งค่าใช้จ่ายที่มีขึ้นเพื่อความมุ่ง ประสงค์ทางธุรกิจของสถานประกอบการถาวรนั้นรวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและจัดการทั่วไปซึ่งจะมีขึ้นไม่ว่าในรัฐผู้ ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น
4. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะกำหนดกำไรอันเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยอาศัยมูลฐาน อัตราส่วนร้อยละตามสมควรของยอดขายหรือของวิสาหกิจหรือของสถานประกอบการถาวรหรือโดยอาศัย มูลฐานการปันผลกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่างๆ ของวิสาหกิจ มิให้ข้อความใดในวรรค 2 ตัดหนทางรัฐผู้ทำ สัญญารัฐนั้นในการกำหนดผลกำไรเพื่อเสียภาษีโดยการปันผลนั้นอาจเป็นไปตามประเพณี อย่างไรก็ตามวิธีกำหนดนั้นจะ ต้องเป็นวิธีที่มีผลตามหลักการต่างๆ ซึ่งกำหนดไว้ในข้อนี้

5. มิให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้นซื้อของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ
6. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรคก่อนๆ กำไรที่จะถือว่าเป็นของสถานประกอบการจะวินิจฉัยตามวิธีเดียวกันเป็นปีๆ ไป เว้นไว้แต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น
7. ในกรณีที่กำไรรวมรายการเงินได้ซึ่งบัญญัติไว้ต่างหากในข้ออื่นๆ ของความตกลงนี้ ในกรณีนั้นบทบัญญัติต่างๆ ของข้ออื่นๆ นั้นย่อมไม่ถูกกระทบกระเทือน โดยบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ 8

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

1. เงินได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญานั้นเท่านั้น
2. เงินได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งแต่ให้ลดภาษีที่บังคับจัดเก็บในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 50 ของภาษี
3. ในทำนองเดียวกันให้ใช้บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 แก่กำไรซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกลุ่ม การเข้าร่วมในธุรกิจ หรือการเข้าร่วมในตัวแทนเพื่อปฏิบัติการระหว่างประเทศ

ข้อ 9

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

ในกรณี

- (ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งร่วมโดยตรงหรือทางอ้อมในการ จัดการ การควบคุมหรือการร่วมทุนในวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ
- (ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือทางอ้อมในการจัดการ การ ควบคุมหรือการร่วมทุนในวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและ วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

และในกรณีหนึ่งกรณีใดได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขต่างๆ ระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ กำไรใดๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่งหากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้นแต่มิได้มีขึ้น โดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นกำไรของวิสาหกิจนั้นและเก็บภาษีได้ตามนั้น

ข้อ 10

เงินปันผล

1. เงินปันผลที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของผู้รับประโยชน์จากเงินปันผล และเป็นบริษัทไม่รวมถึงห้างหุ้นส่วน ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(ก) ร้อยละ 15 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าผู้รับถือหุ้นโดยตรงไม่ น้อยกว่าร้อยละ 25 ของทุนของบริษัทที่จ่ายเงินปันผล

(ข) ร้อยละ 20 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้นในกรณีอื่น

วรรคนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อการเก็บภาษีจากบริษัทในส่วนที่เกี่ยวกับกำไรที่ได้ใช้ในการจ่ายเงินปันผลออกไป

3. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึงเงินได้จากหุ้นหรือสิทธิอื่นๆ ซึ่งมีใช้สิทธิเรียกร้องในหนี้ อันมีส่วนร่วมอยู่ในผลกำไรและเงินได้จากสิทธิอื่นๆ ในบริษัทซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการจัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัททำการแบ่งให้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช่บังคับ ถ้าเจ้าของผู้รับผลประโยชน์จากเงินปันผลซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งประกอบธุรกิจจากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และการถือหุ้นในส่วนที่มีการจ่ายเงินปันผลนั้นเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น ในกรณีเช่นนั้น ให้ใช้บทบัญญัติข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี

5. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับกำไรหรือเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะต้องไม่ตั้งบังคับจัดเก็บภาษีใดๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่าย เว้นแต่ตราบทเท่าที่ได้จ่ายเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งหรือตราบทเท่าที่การถือหุ้นในส่วนที่เกี่ยวกับเงินปันผลที่จ่ายนั้นได้เกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และจะไม่กำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทต้องเสียภาษีกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้นจะประกอบขึ้นด้วยกำไรหรือเงินได้ที่เกิดขึ้นในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม

ข้อ 11

ดอกเบี้ย

1. ดอกเบียร์ที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและได้จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. อย่างไรก็ตาม ดอกเบียร์เช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งดอกเบียร์นั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากดอกเบียร์ ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของจำนวนดอกเบียร์ทั้งสิ้นในกรณีที่ดอกเบียร์นั้นได้รับโดยสถาบันการเงิน (รวมทั้งบริษัทประกันภัย)
3. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 2 ดอกเบียร์ที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและได้จ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะได้รับการยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรคนี้ คำว่า "รัฐบาล"

(ก) ในกรณีของประเทศไทย หมายถึงรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และให้รวมถึง

- (1) ธนาคารแห่งประเทศไทย
- (2) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และ
- (3) สถาบันการเงินต่างๆ ซึ่งทุนของสถาบันนั้นเป็นของ รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยหรือองค์การบริหารส่วน ท้องถิ่นทั้งหมดตามที่อาจตกลงกันเป็นคราวๆ ไประหว่าง เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

(ข) ในกรณีของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน หมายถึง รัฐบาลแห่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และให้รวมถึง

- (1) ธนาคารแห่งประชาชนจีนและธนาคารแห่งประเทศจีนเท่า ที่กิจกรรมของธนาคารนั้นที่ดำเนินการอยู่ในขอบเขต อำนาจตามปกติของธนาคารกลาง
- (2) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และ
- (3) สถาบันการเงินต่างๆ ที่ทุนของสถาบันนั้นเป็นของรัฐบาล แห่งประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน หรือองค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่นทั้งหมดตามที่อาจตกลงกันเป็นคราวๆ ไป ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

4. คำว่า "ดอกเบียร์" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึงเงินได้จากสิทธิเรียกร้องหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนองหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่ และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาลและเงินได้จากหุ้นหรือหุ้นกู้ รวมทั้งพรีเมียมและรางวัลอันผูกพันกับหลักทรัพย์ หุ้นหรือหุ้นกู้ดังกล่าว รวมทั้งเงิน ได้ที่มีลักษณะทำนองเดียว

กับเงินได้จากการให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น เบี้ยปรับสำหรับการชำระที่เกินกำหนดจะไม่ถือว่าเป็นดอกเบี้ยตามความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

5. บทบัญญัติของวรรคที่ 1 และ 2 จะไม่ใช่บังคับ ถ้าเจ้าของที่ได้รับผลประโยชน์จากดอกเบี้ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น ผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือกระทำการในอีกรัฐหนึ่งโดยให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิเรียกร้องหนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจําในกรณีเช่นนี้จะใช้บัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี

6. ดอกเบี้ยจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเมื่อผู้จ่ายคือรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญานั้นเอง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม กรณีบุคคลผู้จ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งอันก่อให้เกิดหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยขึ้นและดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น และดอกเบี้ยนั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจําที่ตั้งอยู่

7. กรณีที่โดยเหตุแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของที่ได้รับประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสองกับบุคคลอื่น จำนวนเงินดอกเบี้ยที่จ่ายนั้นเมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องหนี้อันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายดอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของที่ได้รับประโยชน์หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะแต่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนี้ส่วนเกินของเงินที่ชำระยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ 12

คำสิทธิ

1. คำสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. อย่างไรก็ตาม คำสิทธิเช่นว่านี้อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากคำสิทธิภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนคำสิทธิทั้งสิ้น

3. คำว่า "คำสิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึงการจ่ายไม่ว่าชนิดใดๆ ที่ได้รับคำตอบแทนเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม ศิลปะหรืองานวิทยาศาสตร์ รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์ ฟิล์มหรือเทปที่ใช้เพื่อการออกอากาศทางวิทยุหรือโทรทัศน์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรลับหรือกรรมวิธีลับใดๆ หรือเพื่อการใช้ หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมหรือทางวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรมพาณิชยกรรมหรือวิทยาศาสตร์

4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช่บังคับ ถ้าเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากคำสิทธิเป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้น โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้นหรือประกอบการของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวกับคำสิทธิที่จ่ายนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในกรณีเช่นนั้นให้ใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 มาบังคับ แล้วแต่กรณี
5. คำสิทธิจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเมื่อผู้จ่ายคือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเอง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่บุคคลจ่ายคำสิทธินั้นไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับกรก่อให้เกิดหน้าที่ต้องจ่ายคำสิทธินั้น และคำสิทธินั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ คำสิทธิเช่นนั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำตั้งอยู่
6. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนคำสิทธิที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิหรือข้อสนเทศอันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้นส่วนเกินของเงินที่ชำระจะยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งความตกลงนี้

ข้อ 13

ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สิน

1. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับจากการเงินจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามที่ระบุไว้ในข้อ 6 อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวรเช่นนั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
3. ผลได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายเรือหรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับเรือหรืออากาศยานเช่นนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
4. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินหรือสินทรัพย์อื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในวรรค 1, 2 และ 3 ของข้อนี้ที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ข้อ 14

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

- เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นอิสระให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐนั้น เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้ที่เงินได้เช่นนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
 - ถ้าผู้นั้นมีอยู่ฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งเพื่อ ความมุ่งประสงค์ในการประกอบกิจกรรมของผู้นั้นในกรณีเช่นนั้น รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นอาจเก็บภาษีได้จากเงินได้เฉพาะที่ถือว่าเป็นของฐานประกอบการประจำนั้น หรือ
 - ถ้าการอยู่ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง สำหรับช่วง ระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมกันเป็นจำนวนเท่ากันหรือเกิน กว่า 183 วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ หากเป็นกรณีเช่นนั้น รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นอาจเก็บภาษีได้จากเงินได้เฉพาะ ที่ผู้นั้นได้รับการประกอบกิจการในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ
 - ถ้าค่าตอบแทนที่ผู้นั้นได้รับจากการประกอบกิจกรรมในรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่งจ่ายโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการหรือฐานประกอบการ ประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หากเป็นกรณีเช่นนั้น เฉพาะค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
- คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้รวมถึงกิจกรรมอิสระ โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ วรรณคดี ศิลปะ การศึกษาหรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ ทันตแพทย์ ทนายความ วิศวกร สถาปนิก และนักบัญชี

ข้อ 15

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

- ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 16, 18, 19, 20 และ 21 เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงาน ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐนั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้ามีการจ้างงานเช่นนั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
- แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคที่ 1 ของข้อนี้ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้า
 - ผู้นั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือหลาย ระยะเวลา รวมกันไม่เกิน 183 วันในรอบระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ และ

- (ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดยหรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีก รัฐหนึ่ง และ
- (ค) ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐาน ประชกอบการประจำซึ่งนายจ้างมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

3. แม้จะมีบทบัญญัติวรรคก่อนของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการทำงานในเรือหรืออากาศยานที่ดำเนินการในการจราจรระหว่างประเทศ โดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ข้อ 16

ค่าป่วยการของกรรมการ

- 1. ค่าป่วยการของกรรมการ และการชำระเงินอย่างอื่นอันคล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
- 2. เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับในฐานะเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงของบริษัท ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 17

นักแสดงและนักกีฬา

- 1. แม้จะมีบทบัญญัติในข้อ 14 และ 15 เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับในฐานะนักแสดง อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุหรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
- 2. ในกรณีที่เงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่เกิดจากการกระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬามีได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬาแต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น แม้จะมีบทบัญญัติในข้อ 7 14 15 เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งกิจกรรมของนักแสดงหรือนักกีฬาได้กระทำ
- 3. บทบัญญัติของวรรคที่ 1 และ 2 ของข้อนี้จะไม่ใช้บังคับแก่ค่าตอบแทนหรือกำไร เงินเดือน ค่าจ้าง และเงินได้ที่คล้ายคลึงกันที่นักแสดงหรือนักกีฬาได้รับจากกิจกรรมที่ได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าการมาเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับการอุดหนุนในประการสำคัญจากกองทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้งส่วนราชการใด ๆ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามกฎหมายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
- 4. แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ 7 ในกรณีที่กิจกรรมต่างๆ ที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ได้จัดให้มีขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง กำไรที่วิสาหกิจเหล่านั้นได้รับจากการจัดให้มีกิจกรรมเหล่านั้นขึ้น อาจ

เก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก เว้นไว้แต่ว่าวิสาหกิจนั้นได้รับการอุดหนุนในประการสำคัญจากกองทุน
สาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้งจากส่วนราชการใดๆ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรตามกฎหมาย
ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นเกี่ยวกับการจัดให้มีกิจกรรมเช่นว่านั้นขึ้น

ข้อ 18

เงินบำนาญ

1. ภายใต้บทบัญญัติในวรรค 2 ของข้อ 19 เงินบำนาญและค่าตอบแทนอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกันที่จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งสำหรับการทำงานในอดีตให้เก็บภาษีได้เฉพาะรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
2. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรค 1 เงินบำนาญและค่าตอบแทนอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกันที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าเงินที่จ่ายนั้นตกเป็นภาระแก่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือแก่สถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 19

งานรัฐบาล

1. (ก) ค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้แก่บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐ ผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
(ข) อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนดังกล่าวจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าการให้บริการได้เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น และบุคคลธรรมดาผู้นั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ผู้ซึ่ง
(ก) เป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ
(ข) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการเช่นว่านั้น
2. (ก) เงินบำนาญใดๆ ที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้แก่บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวกับบริการ ที่ให้แก่รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
(ข) อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญเช่นว่านั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และเป็นคน ชาติของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

3. บทบัญญัติของข้อ 15, 16, 17 และ 18 จะใช้บังคับแก่ค่าตอบแทนและเงินบำนาญที่เกี่ยวกับการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ดำเนินการโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น

ข้อ 20

นักเรียน และผู้รับการฝึกอบรม

บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งในทันทีก่อนหน้าที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และการไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกก็เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะ

- (ก) เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาอื่นที่เป็นที่ยอมรับ หรือ
- (ข) เข้ารับการฝึกอบรมให้มีคุณสมบัติที่จะประกอบวิชาชีพ หรือการค้า หรือ
- (ค) ศึกษาหรือทำการค้นคว้าวิจัยโดยเป็นผู้รับทุน เงินอุดหนุน หรือ รางวัลจากองค์การรัฐบาล การศาสนา การกุศล วิทยาศาสตร์ วรรณคดี หรือการศึกษา จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกที่เก็บจาก
 - (1) เงินที่ส่งจากต่างประเทศเพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา การเล่าเรียน การค้นคว้า วิจัย หรือการฝึก อบรมของผู้นั่นเอง
 - (2) ทุนเงินอุดหนุน หรือเงินรางวัล และ
 - (3) เงินได้จากบริการส่วนบุคคลที่ให้อันรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น ถ้าเงินได้นั้นประกอบเป็นรายได้ที่สมควรและจำเป็น สำหรับการครองชีพและการศึกษาของผู้นั้น

ข้อ 21

ศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย

1. บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในทันทีก่อนหน้าที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งและเป็นผู้ซึ่งได้ไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นตามคำเชิญของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาอื่นใดที่คล้ายคลึงกันซึ่งได้รับการรับรองจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นเป็นเวลาไม่เกินสามปี เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสอนหรือการวิจัยหรือทั้งสองประการที่สถาบันการศึกษาเช่นว่านั้น ให้ได้รับยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง สำหรับค่าตอบแทนจากการสอนหรือการวิจัยเช่นว่านั้น
2. ข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะแก่เงินได้จากการวิจัย ถ้าการวิจัยเช่นว่านั้นได้ดำเนินการโดยบุคคลธรรมดาเพื่อสาธารณประโยชน์และมีไว้เพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นใดเป็นเบื้องต้น

ข้อ 22

เงินได้ซึ่งมิได้ระบุไว้ชัดเจน

บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ซึ่งมิได้ระบุไว้ชัดเจนในข้อก่อนๆ ของความตกลงนี้ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่เงินได้เกิดขึ้น

ข้อ 23

การจัดการเก็บภาษีซ้อน

1. กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐใดจะยังคงใช้บังคับต่อไปในการเก็บภาษีจากเงินได้ในรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ เว้นแต่ในกรณีที่มีบทบัญญัติไว้ชัดเจนให้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้ ในกรณีที่เงินได้ต้องเสียภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐก็ให้ได้รับการบรรเทาภาระจากการเก็บภาษีซ้อนตามวรรคต่างๆ ของข้อนี้
2. ในกรณีของประเทศไทย ภาษีเงินที่ต้องชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ที่เกิดขึ้นในประเทศจีน จะยอมให้เป็นเครดิตต่อภาษีไทยที่ต้องชำระ สำหรับเงินได้จำนวนนั้น อย่างไรก็ตาม เครดิตนั้นจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีไทย ในส่วนที่ได้คำนวณไว้ก่อนที่จะให้เครดิตตามจำนวนที่เหมาะสมกับรายการเงินได้นั้น เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้คำว่า "ภาษีเงินที่ต้องชำระ" ให้ถือว่ารวมถึงจำนวนภาษีเงินซึ่งควรจะต้องชำระ ถ้าภาษีเงินนั้นมิได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนตามกฎหมายส่งเสริมพิเศษซึ่งมุ่งหมายที่จะส่งเสริมพัฒนาการทางเศรษฐกิจในประเทศจีน ที่มีผลใช้บังคับ ณ วันลงนามของความตกลงนี้ หรือซึ่งอาจนำมาใช้ภายหลังเมื่อได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือเมื่อได้มีการเพิ่มเติมกฎหมายต่างๆ ที่มีอยู่แล้ว
3. ในกรณีของประเทศจีน ภาษีไทยที่ต้องชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย จะยอมให้เป็นเครดิตต่อภาษีเงินที่ต้องชำระสำหรับเงินได้จำนวนนั้น ในกรณีเงินได้นั้นเป็นเงินปันผล ซึ่งจ่ายโดยบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยให้กับบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศจีน และถ้ามีหุ้นในบริษัทจ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 เครดิตนั้นจะต้องพิจารณาถึงภาษีไทยที่ต้องชำระโดยบริษัทนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ของบริษัทซึ่งได้ใช้ในการจ่ายเงินปันผลนั้น อย่างไรก็ตาม เครดิตจะไม่เกินจำนวนภาษีเงินในส่วนที่ได้คำนวณไว้ก่อนที่จะให้เครดิตตามจำนวนที่เหมาะสมกับรายการเงินได้เช่นว่านั้น เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ คำว่า "ภาษีไทยที่ต้องชำระ" ให้ถือว่ารวมถึงจำนวนภาษีไทยซึ่งควรจะต้องชำระ ถ้าภาษีไทยนั้นมิได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนตามกฎหมายส่งเสริมพิเศษ ซึ่งมุ่งหมายที่จะส่งเสริมพัฒนาการทางเศรษฐกิจในประเทศไทย ที่มีผลใช้บังคับ ณ วันลงนามของความตกลงนี้ หรือซึ่งอาจนำมาใช้ภายหลังเมื่อได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือเมื่อได้มีการเพิ่มเติมกฎหมายต่างๆ ที่มีอยู่แล้ว

ข้อ 24

การไม่เลือกปฏิบัติ

1. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งจะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใดๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใดๆ เกี่ยวกับการนั้นอันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องซึ่งคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกัน

2. ภาษีอากรเก็บจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่เก็บในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน
3. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่คนเดียวหรือหลายคนในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นเจ้าของ หรือควบคุมทุนทั้งหมดหรือบางส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม จะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกให้ เสียภาษีอากรใดๆ หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดใดๆ เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการ เก็บภาษีอากรและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งวิสาหกิจอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสีย หรือให้ปฏิบัติตาม
4. จะไม่มีการตีความบทบัญญัติของข้อนี้ที่จะถือเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งคำลดหย่อนส่วนบุคคล การผ่อนผันและการหักลดเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี โดยเหตุแห่ง ทางแพ่งหรือความรับผิดชอบทางครอบครัว ซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน
5. ในข้อนี้ คำว่า "ภาษีอากร" หมายถึงภาษีอากรซึ่งอยู่ในบังคับของความตกลงนี้

ข้อ 25

วิธีดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

1. ในกรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งพิจารณาเห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ มี ผลหรือจะมีผลให้ตนต้องเสียภาษีอากรโดยไม่เป็นไปตามความตกลง บุคคลผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มี อำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนมีถิ่นที่อยู่ แม้จะมีทางแก้ไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นอยู่แล้วก็ ตาม คำร้องดังกล่าวต้องยื่นภายในสามปีนับจากที่ได้มีการแจ้งการกระทำที่ก่อให้เกิดการเรียกเก็บภาษีอื่นไม่เป็นไปตามบท บัญญัติแห่งความตกลงนี้เป็นครั้งแรก
2. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้น โดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอี กัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีอื่นไม่เป็นไปตามความตกลงนี้
3. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะพยายามแก้ไขความยุ่งยากหรือข้อสงสัยใดๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตี ความหรือการใช้บังคับความตกลงนี้โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหารือกันเพื่อจัดการเก็บภาษี ซ้อนในกรณีใดๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในความตกลงนี้ได้ด้วย
4. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอาจติดต่อกันโดยตรง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการที่จะให้มีความตกลงกัน ตามความหมายแห่งวรรคก่อนๆ นั้น

ข้อ 26

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติการตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ หรือข้อสนเทศในเรื่องกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้เท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดกันกับความตกลงนี้ ข้อสนเทศใดที่ได้รับโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาลและองค์การฝ่ายบริหาร) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมินหรือการจัดเก็บ การบังคับ หรือการดำเนินคดีในส่วนที่เกี่ยวข้อง หรือการชี้ขาดคำอุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะใช้ข้อสนเทศนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์นั้นเท่านั้น บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจเปิดเผยข้อสนเทศในกระบวนการพิจารณาในศาลที่เปิดเผยหรือในคำวินิจฉัยชี้ขาดของศาล
2. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม มิให้ตีความบทบัญญัติของวรรค 1 ให้เป็นการตั้งข้อผูกพันให้รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด
 - (ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยขัดกับกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรืออีกรัฐหนึ่ง
 - (ข) ให้ข้อสนเทศอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมาย หรือตามทางการบริหาร โดยปกติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรืออีกรัฐหนึ่ง
 - (ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการขัดกับความสงบเรียบร้อยของสาธารณชน

ข้อ 27

เจ้าหน้าที่ทางการทูตและกงสุล

ไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้จะกระทบกระเทือนต่อเอกสิทธิ์ทางการรักษาของเจ้าหน้าที่ทางการทูตหรือกงสุลตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ 28

การมีผลใช้บังคับ

1. ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับเมื่อครบ 30 วัน หลังจากวันที่ได้มีการแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูตซึ่งแจ้งว่าได้มีการดำเนินการครบถ้วนตามกระบวนการกฎหมายภายในที่จำเป็นในแต่ละประเทศเพื่อให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ

2. ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับ

- (ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ในจำนวนที่ได้จ่ายหรือนำส่งในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดไปจากเดือนที่ได้มีการแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูตกันแล้ว
- (ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้อื่นๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่มีการแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูตกันแล้ว

ข้อ 29
การเลิกใช้

ความตกลงนี้จะยังคงใช้บังคับตลอดไป แต่รัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่งอาจแจ้งการบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษร โดยทางทางการทูตต่อรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้ในหรือก่อนวันที่ 30 มิถุนายน ในปีปฏิทินใดๆ ที่เริ่มต้นภายหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาห้าปีนับจากวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ

ในกรณีเช่นนั้น ความตกลงเป็นอันเลิกมีผลใช้บังคับ

- (ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือนำส่งในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่มีการแจ้งการบอกเลิก
- (ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่นๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่มีการแจ้งการบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจ โดยถูกต้อง ได้ลงนามในความตกลงฉบับนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 27 เดือนตุลาคม ปีหนึ่งพันเก้าร้อยแปดสิบหกแห่งคริสตศักราช เป็นภาษาไทย จีน และอังกฤษ ต้นฉบับทุกฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่าเทียมกัน เว้นแต่กรณีที่มีข้อสงสัยให้ถือตัวบทฉบับภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

พลอากาศเอก สิทธิ เสวตศิลา

เถียน จี หยิน

(สิทธิ เสวตศิลา)

(เถียน จี หยิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

รองนายกรัฐมนตรี